

## به نام هستی بخش

# اسرار معنوی موفقیت

برنامه‌ای هدفمند برای رسیدن به خودشکوفایی



تحلیل و تجزیه اخلاق

و تحقیق در علوم روانی

برندن برچارد

دکتر علی علی‌پناهی



بها اسیر

[www.bahaasir.com](http://www.bahaasir.com)

۷۸۱  
لعن لسان را همچو عالم شنیده و عقده ای را که میگفتند از اینجا  
کشید

## فهرست مطالب

۷	مقدمه مترجم
۹	مقدمه نویسنده
۲۱	بخش اول: ماهیت انسان
۲۳	فصل ۱ - خودشکوفایی
۴۷	فصل ۲ - ترس
۶۷	فصل ۳ - انگیزش

## بخش دوم: بیانیه‌ای هدفمند در نه ماده

۸۷	برای رسیدن به اوچ خودشکوفایی
۸۹	فصل ۴ - ماده ۱: ما میخواهیم با همه وجود و توان زندگی کنیم
۱۱۵	فصل ۵ - ماده ۲: ما میخواهیم برای زندگی خود برنامه داشته باشیم
۱۳۷	فصل ۶ - ماده ۳: ما با تمایلات نفسانی خود مبارزه میکنیم
۱۴۷	فصل ۷ - ماده ۴: ما خود را باور داریم و با اطمینان خاطر بهسوی موفقیت گام بر میداریم
۱۵۹	فصل ۸ - ماده ۵: ما باید سپاسگزار حیات خود باشیم و از زندگی لذت ببریم
۱۷۱	فصل ۹ - ماده ۶: ما شأن الهی خود را زیر پا نمیگذاریم

مقدمه مترجم

آن گَس است اهل بشارت که اشارت داند  
نکته‌ها هست بسی، محرم اسرار کجاست  
حافظ

دست خلقت قابلیت‌هایی بس‌گران در وجود انسان به ودیعه نهاده و مهلتی نه‌چندان طولانی نیز در اختیارش قرار داده تا با سعی و تلاش خود این قابلیت‌ها را شکوفا سازد و بدین ترتیب به رشد و تعالی برسد.  
برای تحقق این امر، به جای آن که به امید مدد عوامل بیرونی بنشینیم، باید به درون خویش بنگریم، گنج وجود خود را دریابیم و کار را نیز از همانجا آغاز کنیم.

از درون خویشتن جو چشمہ را  
تارهی از مُنْت هر ناسزا  
علی، علی، بناهی

Alipanahi2004@yahoo.com

فصل ۱۰ - ماده ۷: ما عشق و محبت را گسترش خواهیم داد ..... ۱۸۷

فصل ۱۱ - ماده ۸: ما می خواهیم الهام بخش عظمت و بزرگواری انسان ها ..... باشیم ۲۰۱

فصل ۱۲ - ماده ۹: ما می خواهیم سرعت زندگی را کم کنیم تا به آرامش بریسیم ..... ۲۱۵

فهرست منابع

جذب اندیشه‌های مذهبی خود می‌نماید که این را به شکلی که ولمت  
بر عالمی خود همانند هست. جذب این ایده‌ها از این‌جا آغاز می‌شود. این ایده‌ها را می‌توان  
از این مقوله‌ها در کتاب حوزه علمیه تهران شنید: «اگر کسی این ایده را داشته باشد،

## مقدمه نویسنده

**تأملی در مورد قابلیت‌های انسان**  
کسانی که مصمم به رسیدن بزرگی و عظمت هستند، روزی باید در مقابل آیینه  
باشند و از خود بپرسند: «وقتی قلبی به جسارت شیر به ما داده شده، چرا  
باید مانند موش زندگی کنیم؟»

باید صادقانه به چشمان خسته خود بنگریم و این موضوع را واکاوی کنیم  
که: چرا این‌همه عمر خود را تلف و دائم شکایت می‌کنیم؟ چرا از این‌که هویت  
واقعی خودمان را به جهانیان نشان دهیم مُردد هستیم، چرا به سرعت دست از  
تلاش برミ‌داریم و به نقش کوچکی از خود رضایت می‌دهیم.

باید از خودمان بپرسیم: چرا در رقابت‌های دیوانهوار و سُست اجتماعی  
شرکت می‌کنیم و به خودمان اجازه می‌دهیم در پیچوخم‌های بی‌ارزش  
اجتماعی گرفتار شویم و به حداقل کامیابی رضایت دهیم، درحالی‌که خداوند به  
همه ما آزادی و توانایی بی‌کران، جسارت فراوان، اراده، خلاقیت و استقلال  
رأی داده است؟ باید از خودمان بپرسیم: کی و چه زمانی آماده تعالی و رفتن به  
سطح بالاتری از حیات انسانی و هستی خودمان خواهیم شد؟

وقتی ضرورت ایجاد می‌کند تا در رابطه با مسائل انسانی چنین سؤالاتی را  
طرح و باورها و رفتارهایی را که ما را محدود کرده‌اند، رها کنیم و یکبار دیگر

مردم جهان ببود بخشیم.  
وقتی خودمان دائم به خود ظلم می‌کنیم و فشارهای اجتماعی نیز توان و آزادی ما را سلب می‌کند، حق - یا وظیفه - ماست که چنین زندگی را رها کرده، به دنبال زندگی جدیدتری باشیم تا بتوانیم با فراغ بال دروازه‌های عظمت و بزرگی را پشت سر بگذاریم.

ما به اندازه کافی صبر کرده‌ایم و به امید این که روزی کسی یا بخت و اقبالی از راه برسد و خوشبختی را برای ما به ارمغان بیاورد، نشسته‌ایم. اما یادمان باشد که هیچ عامل بیرونی نمی‌تواند ما را نجات دهد، بلکه لحظه سرنوشت‌ساز در اختیار خود ماست که یا با همین وضع به زندگی ادامه دهیم یا به سطح بالاتری از هشیاری و شادمانی بررسیم. در این دنیای بیمار و پرآشوب، باید صلح و آرامش را در درون خود جست و جو کنیم و انسانی شویم متکی به نفس تا زندگی را آن‌گونه که شایسته آنیم، خلق کنیم.

البته این امر مستلزم تلاش بسیار است، چرا که گذشته ما پُر از آسیب‌هایی است که ریشه در خواسته‌های کورکورانه ما دارد، خواسته‌ها و آرزوها یی که می‌خواهیم مورد پسند دیگران باشند، کسانی که نه از دل ما خبر دارند و نه از توانایی‌ها و قابلیت‌های ما. به همین دلیل خودمان را عقیم نگه داشته‌ایم. فراموش کرده‌ایم که باید خواسته‌ها و معیارهای مشخصی داشته باشیم، در حالی که اغلب اوقات نمی‌توانیم آرزوها و رؤیاهایمان را بیان کنیم. در نتیجه تحت تأثیر روزمرگی‌ها قرار داریم، به طوری که دیگران باید بگویند ما چه کسی هستیم و چه کاری باید انجام دهیم. به همین دلیل زندگی ما دستخوش خواسته‌های افراد نادان می‌شود. اگر آنقدر شجاع باشیم که اشتباها تمان را بپذیریم، در این صورت امکان دارد بفهمیم چه کوتاهی‌هایی کرده‌ایم. در نتیجه، مسیر جدید و روشنی به روی ما گشوده خواهد شد.

بنابراین باید زندگی خود را اصلاح کنیم. باید روبروی آینه بایستیم و

تمام قابلیت‌هایی را که خداوند در وجود ما نهاده در نظر بگیریم، جایگاه بلند و رفیع بشری ایجاب می‌کند تا بر آن انگیزه‌هایی تأکید کنیم که ما را مجبور می‌کنند توانایی‌هایمان را به کار گرفته و از کسانی که مانع شور، نشاط، رشد و خوشبختی ما می‌شوند فاصله بگیریم.  
ما باید بر توانمندی‌ها و آزادی‌های خودمان تأکید کنیم.

این واقعیت‌های مسلم و بدیهی را بپذیریم که تمام انسان‌ها، اعم از زن و مرد، برابر خلق شده‌اند، اگرچه به خاطر تفاوتی که در خواسته‌ها، انگیزه‌ها، تلاش‌ها و عادتها وجود دارد، زندگی یکسانی ندارند. در ضمن، خداوند به ما حقوق مسلم خاصی داده که از جمله آن‌ها حیات، استقلال رأی و جستجوی خوشبختی است، اما باید هشیار باشیم تا قواعد این زندگی توأم با خوشبختی و استقلال رأی را به دست آوریم. ما براین باوریم که بزرگ‌ترین قدرت انسان این است که می‌تواند مستقل از دیگران فکر کند و اهداف و دلبستگی‌ها و اعمال خاص خودش را داشته باشد. از آن جا که در فطرت انسان غریزه طبیعی برای آزادی عمل و استقلال رأی وجود دارد، گرایش درونی برای رفتن به مسیر خود، حکم بیولوژیک برای رشد و تعالی انسان است. انگیزه مهم انسان این است که آزاد و رها از وابستگی‌ها باشد، هویت واقعی خود را آشکار کند و رؤیاهای خود را بدون هرگونه محدودیتی پیگیری کند - تا آن‌چه را که آزادی انسانی نامیده می‌شود تجربه کند.

برای حفظ این حقوق و این استقلال رأی، همه انسان‌های باوجود این تلاش کنند تا تحت تأثیر ترس، سنت‌ها و یا خواسته توده‌های مردم قرار نگیرند. ما باید بر زندگی خود مسلط باشیم و هرگاه گرفتار افکار و اعمال مخرب و منفی شدیم، مسئولیم این افکار و اعمال را اصلاح کنیم و عادات جدیدی بسازیم تا مبنایی باشند برای زندگی توأم با استقلال رأی، سعادت و رفاه بیشتر. ما باید توانمندی‌هایمان را شکوفا کنیم و افکار و نوع تعامل خود را با